

UPOŠTEVANJE V TUJINI PLAČANEGA DAVKA PO ODBITKU PRI POSLOVANJU Z VREDNOSTNIMI PAPIRJI

Pojasnilo DURS, št. 42103-83/2006, 27. 6. 2007

Zavezanec je v zvezi z vprašanjem ustreznosti dokazil za uveljavljanje v tujini plačanega davka zaprosil za pisno potrditev mnenja, *ali se kot ustrezno dokazilo, na podlagi katerega lahko banka v svojem davčnem obračunu uveljavlja v tujini plačan davek od poslovanja s tujimi vrednostnimi papirji na mednarodnih trgih, šteje tudi obvestilo mednarodnega skrbnika SWIFT in ne nujno potrdilo tujega davčnega organa*. Navaja, da banka na tujih trgih pri poslih z vrednostnimi papirji posluje prek finančnega skrbnika, ki banko tudi obvesti o izplačanem dohodku in davčnem odtegljaju, plačanem v tujini. Skladno z mednarodno uveljavljenimi postopki mednarodni skrbnik to informacijo pošlje prek omrežja SWIFT ali v vsebinsko podobno oblikovanem sporočilu prek drugega medija (ekstranet mednarodnega skrbnika, telefaks ...). Meni, da bi se ta dokument moral upoštevati kot ustrezen in da posebno potrdilo tujega davčnega organa ni potrebno, ker nedvoumno dokazuje davčno obveznost zunaj Slovenije in je skladen z mednarodno uveljavljeno poslovno prakso pri poslovanju z vrednostnimi papirji. Kot primer prilaga izsek (del podatkov) iz sporočila SWIFT v zvezi z izplačili dohodkov iz premoženja, iz katerega so razvidni ti podatki:

- znesek brutodohodka na delnico, ki je tudi osnova za obdavčitev, z oznako valute,
- znesek netodohodka na delnico z oznako valute,
- stopnja obdavčitve na viru v odstotkih,
- skupaj prejeti brutodohodek,
- skupaj plačani davčni odtegljaj v državi na viru,
- skupaj netoizplačilo.

Z zavezančevim mnenjem se strinjamo, kar pojasnjujemo v nadaljevanju, poudarjamo pa, da je ugotavljanje pravice do odbitka tujega davka in ustreznosti dokazil v zvezi s tem povezano z ugotavljanjem dejstev v konkretnem primeru ter stvar presoje od primera do primera.

V skladu z drugim odstavkom 383. člena Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2 (Uradni list RS, št. 117/06) za ustrezna dokazila za uveljavljanje odbitka tujega davka po 62. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-2 (Uradni list RS, št. 117/06) **veljajo dokazila, ki jih izda davčni organ tuje države, v kateri je bil tuji davek plačan, ali drug dokument, ki nedvoumno dokazuje obseg in način izpolnitve davčne obveznosti zunaj Republike Slovenije.**

To pomeni, da mora davčni zavezanec za uveljavljanje odbitka tujega davka predložiti dokazila, ki nedvoumno dokazujejo izpolnitev davčne obveznosti plačila tujega davka, za katera pa ni nujno, da jih izda organ tuje države. Način predložitve dokazil v zvezi z uveljavljanjem odbitka tujega davka zaradi odprave dvojnega obdavčevanja dohodkov rezidenta iz virov zunaj Slovenije je bil enako urejen tudi že v prejšnjem ZDavP-1, in to v 366. členu tega zakona v zvezi z uveljavljanjem odbitka tujega davka po 57. členu ZDDPO-1 ter v 312. b členu tega zakona v zvezi s 129. členom ZDoh-1.

Kadar davčni zavezanec, ki je rezident, v skladu z 62. členom ZDDPO-2 v davčnem obračunu uveljavlja odbitek tujega davka **od dohodka iz virov zunaj Slovenije, ki je vključen v njegovo davčno osnovo v davčnem obračunu**, so obvezni sestavni del davčnega obračuna tudi predpisana dokazila, ki morajo **za posamezne vrste dohodkov vsebovati podatke** o davčni obveznosti zunaj Slovenije, znesku tujega davka od tujih dohodkov, osnovi za plačilo davka in znesku davka, ki je bil plačan. Vrsta prejetega tujega dohodka mora biti opredeljena tako, da je na njeni podlagi mogoče določiti davčno stopnjo, ki se uporablja za navedeni dohodek ob sklenjeni mednarodni pogodbi o izogibanju dvojnega obdavčevanja.

Kot podrobneje ureja Pravilnik o davčnem obračunu davka od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 46/07), mora navedena dokazila skupaj s prilogo 10 – Podatki v zvezi z odbitkom tujega davka, ki je tudi podlaga za izračun priznanega odbitka, predložiti vsak davčni zavezanec, ki v davčnem obračunu obračunani davek zmanjša za odbitek tujega davka (dokazila k podatku pod zaporedno številko 18 obračuna DDPO).